

خانواده و کلاس شیشه‌ای

نظم باشد، تبدیل به هیجان آموختن شده بود. دانش‌آموزانی که پای تابلو بودند، مرتب عوض می‌شدند. احساس می‌کردم، بچه‌ها آنچه را که باید می‌آموختند، ابتدا درک می‌کردند، سپس می‌نوشتند.

کم‌کم به پایان کلاس نزدیک می‌شدیم. من هم مانند دانش‌آموزان کلاس سوم «ب» آموختم که:

$1 = \frac{3}{3}$ و هر کسر که صورت و مخرج مساوی داشته باشد با واحد برابر است. ساعت ریاضی تمام شد و تنها خاطره‌ای زیبا از یک کلاس منظم و پویا در ذهن من به جا ماند.

بر خود لازم می‌دانم از اولیای مدرسه که چنین فرصتی در اختیار من گذاشتند و به خصوص آموزگار محترم، سرکار خانم حسینی که نحوه تدریس و مدیریت کلاس ایشان قابل تحسین است، تشکر کنم.

مادر: زهرا دوست حسینی. **دانش‌آموز:** آرمان وحدتی.
معلم: خانم بروهان. **کلاس:** دوم «ب»

ضمن تشکر از این برنامه مناسب و مفید مجتمع جوادالائمه، با توجه به حضورم در کلاس شیشه‌ای، نکاتی را که به نظرم از مزایای این طرح بود، مطرح می‌کنم: آشنایی والدین با کار دشوار آموزگار در آموزش و رفتار با کودکان، همکاری بیشتر والدین و معلم، آشنایی والدین با روش‌های جدید تدریس، همفکری والدین با آموزگار در رفع کمبودهای آموزشی و رفاهی کلاس و مدرسه، پربارتر شدن جلسات اولیا و مربیان، ایجاد کلاس و مدرسه‌ای دوست‌داشتنی که مایه آرامش دانش‌آموزان است. همچنین پیشنهاد می‌کنم برای بهتر شدن فضای آموزشی کلاس‌ها در سال‌های آینده، جمعیت کلاس‌ها کمتر شود.

مادر: آسیه امید بخش.
معلم: خانم باغ‌گلشنی. **کلاس:** سوم «د»

با تشکر از کسانی که طرح کلاس شیشه‌ای را پیشنهاد دادند، به‌ویژه خانم باغ‌گلشنی برای پیگیری و هماهنگی ساعت‌هایی که ما می‌توانستیم در کلاس حضور پیدا کنیم. به نظر من کلاس در فضایی خوب و صمیمی برگزار شد، و با وجود حضور ما در کلاس، رفتار معلم و بچه‌ها کاملاً طبیعی بود. زنگ تفریح با این‌که زمان محدود بود، معلم به سوالات ما در مورد تدریس و مبحث درسی که در کلاس گفته شد، جواب دادند ...

در سال تحصیلی ۹۴-۹۳، اجرای طرح کلاس شیشه‌ای -کلاس‌هایی که درشان به روی همه باز است- فرصتی برای مشارکت متفاوت خانواده‌ها، در برخی دبستان‌های جوادالائمه فراهم کرده است. کلاس شیشه‌ای، این امکان را به مادرها و پدرها می‌دهد که هر آنچه در کلاس درس می‌گذرد را از نزدیک مشاهده کنند. استقبال خانواده‌ها از این طرح دبستان پسرانه انگیزه‌بخش، و دست نوشته‌های ارسال شده این عزیزان فراوان و دلگرم‌کننده بود، اما به‌خاطر محدودیت صفحات، توانستیم تنها برخی از این نظرات را منعکس کنیم. جا دارد از دبستان پسرانه ناحیه ۲ که با همکاری صمیمانه ما را یاری کردند، تشکر کنیم. با هم تجربه حضور دانش‌آموزان دیروز، بر نیمکت‌های کلاس درس امروز را می‌خوانیم.

دست نوشته‌ها:

مادر: فاطمه بخشنده. **دانش‌آموز:** سیدامیرمحمد میرفخرالدینی.
معلم: خانم نوری‌زاده. **کلاس:** دوم «بهار»

با توجه به خلاقیت قابل تحسین دبستان جوادالائمه، مطلع شدم که والدین دانش‌آموزان در صورت تمایل می‌توانند با برنامه‌ریزی قبلی در زمان معینی، سرکلاس فرزندشان حاضر شوند. علاقه و کنجکاوی من نسبت به چگونگی حضور فرزندم در کلاس و شیوه تدریس خانم نوری‌زاده، باعث شد از این فرصت استفاده کنم. مواردی که در کلاس مورد توجهم قرار گرفت را، کوتاه برایتان می‌گویم. با وجود سن کم دانش‌آموزان و درعین حال آزادی نسبی آن‌ها، کلاس نظم خوبی داشت. ارتباط معلم با دانش‌آموزان علی‌رغم دوستانه بودن تا حدی کنترل شده بود. مطالب درسی ارائه شده ترکیبی از مسائل سخت و آسان بود که این خود باعث ایجاد انگیزه دانش‌آموزان برای فعالیت بیشتر می‌شد. از معلم و مسئولین مدرسه فرزندم برای ایجاد این فضا متشکرم ...

مادر: عادلہ عبدالغفوریان. **دانش‌آموز:** مهدی ابوطالبی.
معلم: خانم حسینی. **کلاس:** سوم «ب»

همیشه در وجود این حس کنجکاوی که چطور می‌توان ۳۰ بمب انرژی قد و نیم‌قد را در یک فضای کوچک کنترل کرد وجود داشت! درحالی‌که من گاهی از پس خنثی کردن یکی از آن‌ها هم بر نمی‌آیم؟! پیشنهاد شرکت در کلاس شیشه‌ای فرصتی برای رفع این کنجکاوی بود.

در ابتدای ورودم به کلاس، دانش‌آموزان دسته‌جمعی خوشامد گفتند و من بر روی صندلی که مخصوص کلاس شیشه‌ای در نظر گرفته شده بود، نشستم. موضوع درس آن جلسه، «کسر» بود. آموزگار از دانش‌آموزان خواست تا دفترهای ریاضی را بیرون بیاورند و خود شروع به تدریس کرد.

«... در دفترتان یک مستطیل بکشید. ... آن‌را به سه قسمت مساوی تقسیم کنید. ... حالا یک قسمت از آن‌را رنگ کنید...»

به انتخاب معلم، یکی از بچه‌ها پای تابلو رفت. معلم هر نکته از درس را ابتدا از دانش‌آموزان می‌پرسید و گاهی آن‌ها برای پاسخ دادن به سوالات آموزگار داوطلب می‌شدند، اما شور و شوق کودکانه بچه‌ها به جای آن‌که عاملی برای از بین بردن